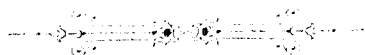

þeirra. Og þau gleymdu þeim öllum. Gröninni, veðurhljóðinu í fjöllum, sögunni og vísunni gleymdu þau. Grönnin var höggvin og flutt í burtu. En svínakjötíð hækkaði í verði.

Kr. St.

Í VEÐRASKIFTUNUM.

Hvort glæðist ei þor,
hvort greikkarðu' ei spor,
þá gígjustreng frelsisins hrærir hið lifgandi vor? —
Ef vinnan var ströng,
og vetrarnótt löng,
svo vorþráin sofnaði' í myrkrinu' og annanna þröng.
þá vek hana, vek hana aftur af svefni með söng!
Ef sál þín er vorlaus,
þá verðurðu þorlaus; —
þú visnar upp lifandi — kaldur og andlega dauður.
Já, ef til vill verri
en Ormur á Knerri,
sem Eygló var hulin, því hann var til stórræða' ei traður.
En þú verður eigi
á upprisudegi
hinu' illa né góða að liði, sem hafur né sauður,
— því sál þín er, vinur minn! svolítill leirmoli rauður.

Þú þrældómsins barn,
sem þurkar alt skarn
af þrælsalans fótum, og kúgast svo auðmýktargjarn!
Vek hug þinn og sál,
kveik hjarta þíns bál,